

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1963-1964.

19 MAART 1961.

WETSONTWERP

tot wijziging van het koninklijk besluit n° 12 van 31 augustus 1939 houdende reorganisatie van de Nationale Delcreditedienst en tot machtiging van de Minister van Financiën leningen aan Staten of buitenlandse organismen toe te staan.

VERSLAG

NAMENS

DE COMMISSIE VOOR DE FINANCIËN (1),
UITGEBRACHT DOOR DE HEER DE STAERCIE.

DAMES EN HEREN,

I. - Algemene bespreking.

De Minister van Financiën preciseert de beweegredenen die de Regering ertoe hebben geleid dit wetsontwerp in te dienen :

a) verbetering van de instrumenten waarover de Regering reeds beschikt om de buitenlandse handel te bevorderen en bepaalde economische sectoren, die in moeilijkheden verkeren, te helpen;

b) in bijkomende orde de actie van de Regering in verband met de hulp aan de ontwikkelingslanden te vergemakkelijken.

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Merlet,

A. - Leden: de heren De Saeqer, De Staercke, Fimmers, Kiebooms, Lavens, Meyers, Michel, Parisi, Posson, Saint-Remy, Scheyven, Boeykens, Bouret, Cools, De Sweemer, Detiege, Gelders, Lamers, Merlet, Paque (Simon), Van Acker (F.). - De Clercq, De Winter.

B. - Plaatsvervangers: de heren Blonckaert, Discry, Eyskens, Gillet, de Pellichy, Herbiet, Van den Daele. - Bary, Grandjean, Sebrechts, Toubesu, Vercauteren. - Piron.

Zie :

726 (1963-1964) :

- N° 1: Wetsontwerp.
- N° 2: Amendementen.

Chambre des Représentants

SESSION 1963-1961.

19 MARS 1961.

PROJET DE LOI

modifiant l'arrêté royal n° 12 du 31 août 1939 réorganisant l'Office national du ducroire et autorisant le Ministre des Finances à consentir des prêts à des Etats ou à des organismes étrangers.

RAPPORT

FAIT AU NOM

DE LA COMMISSION DES FINANCES (1),
PAR M. DE STAERCIE.

MESDAMES, MESSIEURS,

I. - Discussion générale.

Le Ministre des Finances précise les mobiles qui ont poussé le Gouvernement à présenter ce projet de loi :

a) améliorer les instruments dont le Gouvernement dispose déjà pour favoriser le commerce extérieur et aider certains secteurs de l'économie qui sont en difficulté;

b) faciliter accessoirement l'action du Gouvernement dans le domaine de l'aide aux pays en voie de développement.

(1) Composition de la Commission:

Président : M. Merlot,

A. - Membres: MM. De Saeqer, de Staercke, Fimmers, Kiebooms, Levens, Meyers, Michel, Parisi, Posson, Saint-Remy, Scheyven, Boeykens, Bouret, Cools, De Sweemer, Detiege, Gelders, Lamers, Merlot, Paque (Simon), Van Acker (F.). - De Clercq, De Winter.

B. - Suppléants: MM. Blonckaert, Discry, Eyskens, Gillet de Pellichy, Herbiet, Van den Daele. - Beq, Grandjean, Sebrechts, Toubesu, Vercauteren. - Piron.

Va/r/

726 (1963-1964) :

- N° 1: Projet de loi.
- N° 2: Amendements.

In zekere zin geldt het hier de verdediging van onze belangen: de partners van België in de Gemeenschappelijke Markt, het Verenigd Koninkrijk, de Verenigde Staten en, kortom, de voornaamste exporterende landen, hebben het immers nodig geoordeeld om bij de kredietverzekering een verschillend systeem toe te passen naargelang het gaat om normale export en export die eerder tot de bijstand behoort en derhalve aan andere maatstaven beantwoordt. De meeste van die landen hebben hun actie aangevuld door het verlenen van bijstandskredieten met behulp van begrotingsmiddelen.

De bepalingen van het wetsontwerp hebben tot doel :

- a) het organiek statuut van de Nationale Delcredere-dienst te wijzigen door te voorzien in de onmiddellijke staatsgarantie voor bepaalde verrichtingen van genoemde dienst;
- b) de Minister van Financiën ertoe te machtigen met begrotingsmiddelen leningen toe te staan aan Staten of buitenlandse organismen,

In zijn advies van 13 januari 1961 legt de Raad van State er de nadruk op hoe moeilijk het is uit een juridisch oogpunt een onderscheid te maken tussen de bewerkingen die door de Dienst worden gewaarborgd krachtens artikel 3, eerste lid, van zijn statuut en die, welke door het eerste artikel van het wetsontwerp worden bepaald.

Het onderscheid is nochtans duidelijk, want indien de Dienst - die een louter zelfstandige openbare instelling is - werkt «onder staatswaarborg», moet uit de geest van het organiek statuut, zoals die herhaaldelijk is toegevoegd, worden afgeleid dat de werking van de Dienst niet is afgestemd op een aansprakelijkheid die beperkt is tot zijn eigen patrimonium (dotatie, algemene reserve, technische reserves), maar wel op de uiteindelijke aansprakelijkheid van de Staat, door wie bedoelde Dienst werd opgericht.

Het beleid van de Nationale Delcredere-dienst moet tegelijk voorzichtig en stoutmoedig zijn, steeds aangepast aan de niet te voorziene ontwikkeling van de economische en politieke toestand van het buitenland. Hij moet ernaar streven om in de loop der jaren, zonder enige bekommernis om jaarlijks een overschot te boeken, het evenwicht te behouden tussen zijn netto-inkomsten (premies en diverse inkomsten) en de verliezen, die hij zou kunnen lijden door het dekken van politieke risico's, die uiteraard niet vatbaar zijn voor enige actuariële techniek en derhalve ook niet door private verzekeringsmaatschappijen kunnen worden gedekt.

Het in het ontwerp (eerste artikel) bepaalde optreden van de Staat verschilt volkomen van de algemene waarborg van goede afloop. Het vloeit voort uit een opvatting, die er zelfs diametraal tegenover staat, aangezien het er voor de Staat op aankomt zonder enige hulp de financiële last te dragen van vergoedingen, verbonden aan «speciale verrichtingen», die hij gewaarborgd wenst te zien door de Dienst en die, naar het eensluidend advies van de Raad van beheer en van de betrokken Ministers, redelijkerwijze niet kunnen worden verzekerd binnen het normale kader, waaraan hoger werd herinnerd.

Overigens is het wel dequelijk de Dienst die, net als gelijk welke «eerste verzekeraar», de verzekerden zijn waarborg verleent. De verzekerden zullen als verzekeraar alleen de Dienst kennen en slechts tegen de Dienst een rechtsvoordring kunnen instellen: er zal niet het minste onderscheid bestaan tussen polissen die krachtens de nieuwe bepalingen wel en degene die niet geheel of ten dele bij de Staat zijn

Il s'agit en quelque sorte d'un acte de défense; en effet, les partenaires de la Belgique au Marché Commun, le Royaume-Uni, les Etats-Unis et, en un mot, les principaux pays exportateurs ont jugé nécessaire d'articuler l'instrument opérant dans le domaine de l'assurance-crédit en faisant la distinction entre les exportations normales et celles qui relèvent plutôt de l'assistance et obéissent par conséquent à des critères différents. La plupart de ces pays ont complété leur action par l'octroi de crédits d'assistance au moyen de ressources budgétaires.

Les dispositions inscrites dans le projet de loi ont pour objet:

- a) de modifier le statut organique de l'Office national du dueroire en prévoyant une garantie immédiate de l'Etat pour certaines opérations de l'Office;
- b) d'autoriser le Ministre des Finances à consentir des prêts à des Etats ou à des organismes étrangers au moyen de fonds budgétaires.

Le Conseil d'Etat, en son avis du 13 janvier 1964, met l'accent sur la difficulté de distinguer, du point de vue juridique, les opérations que l'Office garantit en vertu de l'article 3, alinéa 1er de son statut, de celles qui sont prévues par l'article 1er du projet de loi.

La distinction est cependant nette, car si l'Office, pur établissement public autonome, fonctionne «sous la garantie de l'Etat», il faut comprendre de l'esprit du statut organique, maintes fois mis en évidence, que l'Office ne fonctionne pas sous un régime de responsabilité limitée à l'étendue de son patrimoine propre (dotation, réserve générale, réserves techniques) mais bien sous celle - finale, ultime - de son fondateur, l'Etat.

Par une combinaison de prudence et de hardiesse, toujours adaptée aux évolutions imprévisibles de l'état économique et politique du monde extérieur, l'Office national du dueroire doit s'efforcer d'équilibrer dans le cours des années, sans aucun souci de boni de gestion annuel, ses ressources nettes (primes et revenus divers) et les pertes qu'il pourrait subir du chef de la couverture de risques politiques dont la nature les rend insaisissables par une quelconque technique actuarielle et dont l'assurance par des compagnies privées est, dès lors, impossible.

L'intervention de l'Etat, prévue dans le projet (art. 1er) n'a rien de commun avec cette garantie générale de bonne fin. Elle procède d'une idée qui se situe même aux antipodes de celle-là, puisqu'il s'agit pour l'Etat d'assumer financièrement et sans bouslier, la charge des indemnités afférentes à des «opérations spéciales» qu'il désire voir assurées par l'Office et qui de l'avis concordant du Conseil d'administration et des Ministres intéressés, ne peuvent pas l'être raisonnablement dans le cadre normal rappelé ci-dessus.

Par ailleurs, c'est bien sa garantie que l'Office, comme tout «premier assureur» donnera aux assurés. Ceux-ci ne connaîtront que lui, n'auront d'action que contre lui; rien ne distinguera les polices «réassurées» en tout ou en partie auprès de l'Etat, en vertu des dispositions nouvelles, de celles qui ne le sont pas. Il se créera seulement une relation *sui generis*, toute nouvelle entre l'Etat et l'Office. Cette

« herverzekerd ». Tussen de Staat en de Dienst ontstaat alleen maar een gans nieuwe verhouding *sui generis*. Pas nadat de nodige ervaring is opgedaan en naargelang de behoeften zijn gebleken, zal de Minister van Financiën deze verhouding overeenkomstig de letter en de geest van de tekst met het oog op het nagestreefde doel kunnen omschrijven. Het heeft geen zin aan deze nieuwe verhouding, welke eigen is aan de interne regeling van de bevoegdheden en verplichtingen van de Staat, nu reeds een dehnitie te geven die aan het burgerlijk of het handelsrecht is ontleend.

✱

In antwoord op een door een lid gestelde vraag wordt nader verklaard dat in de beslissingsbevoegdheid van de Nationale Delcrederedienst geen wijziging wordt aangebracht,

II. -- Bespreking van de artikelen.

Eerste artikel.

Bij een amendement wordt voorgesteld om *in fine* van het tweede lid, de woorden: « de Regering », te vervangen door: « het Ministercomité » voor de ontwikkelingssamenwerking» (dr Stuk n° 726/2),

Ter verantwoording van zijn amendement verwijst de indiener naar het koninklijk besluit van 15 januari 1962, waarvan artikel 2 bepaalt dat het Ministercomité » voor de ontwikkelingssamenwerking het algemeen beleid van de Natie inzake samenwerking bepaalt,

De auteur is van oordeel dat zijn amendement de door de Regering ingewichte organisaties in staat stelt om in het raam van de door het ontwerp geboden nieuwe mogelijkheden een politiek van internationale samenwerking te voeren.

Voorts oordeelt steller van het amendement het volstrekt nodig de Dienst voor de ontwikkelingssamenwerking nauw te betrekken bij het aanwenden van die mogelijkheden.

De Minister van Financiën brengt in herinnering dat bij artikel 26 van het koninklijk besluit van 15 januari 1962 is bepaald dat de Dienst voor de ontwikkelingssamenwerking onder het rechtstreeks gezag geplaatst wordt van de Minister, onder wie de Technische Bijstand ressorteert,

Zijn taak is als volgt omschreven:

1° de aanwerving, de selectie, de opleiding en voorbereiding van Belgische deskundigen en technici en hun aanwijzing voor zendingen die in het kader van de ontwikkelingssamenwerking moeten worden vervuld;

2° de uitnodiging, het onthaal en het verblijf van buitenlandse onderdanen die in België onderwijs of stages komen volgen;

3° de coördinatie van de tenuitvoerlegging van overeenkomsten voor samenwerking die betrekking hebben op de totstandkoming van projecten, welke overeenkomsten met ontwikkelingslanden of internationale of supranationale organisaties zijn gesloten;

4° het ter beschikking van ontwikkelingslanden stellen van installaties of kapitaalgoederen, gekozen onder de investeringen in openbare, sociale of opvoedingsinfrastructuur, zonder onmiddellijke rendabiliteit, of ook nog onder industriële of landbouwinvesteringen die werkelijk gelden als modelinstallaties.

Zoals men kan zien bij het lezen van voorgaande tekst, betreft het hoofdzakelijk een zending van technische bijstand en van samenwerking.

relation ne pourra être définie qu'à l'expérience et selon les nécessités par le Ministre des Finances, en conformité avec la lettre et l'esprit du texte, au service du but politique poursuivi. Il serait vain de mettre dès maintenant, sur cette relation nouvelle, propre à l'organisation interne des pouvoirs et devoirs de l'Etat, une qualification tirée du droit civil ou du droit commercial.

✱

En réponse à une question posée, il est précisé qu'il n'est apporté aucune modification à la compétence de l'Office national du ducroire en ce qui concerne son pouvoir de décision.

II. - Discussion des articles

Article premier.

Un amendement est présenté qui a pour objet de remplacer *in fine* du 2e alinéa, les mots: « le Gouvernement », par les mots: « le Comité ministériel de la coopération au développement » (voir Doc. n° 726/2).

L'auteur de l'amendement justifie celui-ci en se référant à l'arrêté royal du 15 janvier 1962. Cet arrêté royal stipule en son article 2, que le Comité ministériel de la coopération au développement détermine la politique générale de la Nation en matière de coopération.

Selon l'auteur de l'amendement, celui-ci permet aux organisations mises en place par le Gouvernement de mettre en œuvre une politique de coopération internationale, dans le cadre des nouvelles possibilités ouvertes par ledit projet.

D'autre part, il semble indispensable à l'auteur de l'amendement que l'Office de la coopération au développement soit associé étroitement à la mise en œuvre de ces possibilités.

Le Ministre des Finances rappelle que l'article 26 de l'arrêté royal du 15 janvier 1962 précise que l'Office de la coopération au développement est placé sous l'autorité immédiate du Ministre qui a l'assistance technique dans ses attributions.

Sa mission est définie comme suit :

1° le recrutement, la sélection, la formation et la préparation d'experts et de techniciens belges et leur affectation aux missions à accomplir dans le cadre de la coopération au développement;

2° l'invitation, l'accueil et le séjour de ressortissants étrangers venant effectuer des études ou des stages en Belgique;

3° la coordination de l'exécution d'accords de coopération relatifs à la réalisation de projets conclus avec des pays en voie de développement ou des organisations internationales ou supranationales;

4° la mise à la disposition de pays en voie de développement, d'installations ou de biens d'équipement choisis parmi les investissements d'infrastructure publique, sociale ou éducative, sans rentabilité directe, ou encore parmi les investissements industriels ou agricoles ayant le caractère d'installations-pilotes.

Ainsi qu'on peut le voir à la lecture du texte qui précède, il s'agit essentiellement d'une mission d'assistance technique et d'une mission de coopération,

Welnu, de mogelijkheden die geboden worden door het onderhavige ontwerp houden verband met andere doelstellingen.

In hoofdstuk I gaat het er om niet alleen de levering mogelijk te maken van kapitaalsgoederen - zelfs van verbruiksgoederen - aan vreemde landen in 't algemeen - waarin vanzelfsprekend de ontwikkelingslanden begrepen zijn - maar ook van uitrusting met rechtstreekse rendabiliteit.

Die leveringen worden gedaan door de privésector en gefinancierd door de privé- of door de semi-publieke sector. Voor hun verwezenlijking is de dekking, door de Nationale Delcrediterdienst, van de risico's die betrekking hebben op de toegestane kredieten, noodzakelijk.

De nieuwe bepalingen strekken ertoe, voor bepaalde speciale bewerkingen de onmiddellijke staatswaarborg in de plaats te stellen van de op langere termijn verleende waarborg van goede afloop, waarin reeds voorzien was in het statuut van de Dienst..

Hoofdstuk II biedt de Minister van Financiën de mogelijkheid om, binnen de perken van een globaal begrotingskrediet - dat tijdens de experimentele periode binnen matige perken zal blijven - financiële hulp te verlenen aan sommige ontwikkelingslanden, b.v. landen die betrokken zijn bij consortiums voor hulpverlening (Turkije, Griekenland, Kongo ...).

, Komt deze financiële hulp tot stand in de vorm van Belgische leveringen of prestaties, dan schijnen de bestaande openbare kredietinstellingen het best toegerust te zijn om die bescheiden kredieten volgens de ministeriële richtlijnen te verdelen.

De Minister van Financiën zal natuurlijk inlichtingen en adviezen bij zijn betrokken collega's inwinnen.

De Regering kan diensvolgens de voorgestelde amendementen niet aanvaarden.

Verscheidene leden van de Commissie voor de Financiën delen de mening van de Minister. Zij denken dat het wetsontwerp een loutere uitbreiding van de bevoegdheid van de Nationale Delcrediterdienst behelst en geenszins tot doel heeft de werkwijze ervan te wijzigen.

Het amendement wordt in stemming gebracht en eenparig afgewezen.

Een lid vraagt wat dient verstaan te worden onder de woorden «ten gunste van het buitenland», die voorkomen in het tweede lid van het eerste artikel.

De Minister antwoordt dat het gaat om de verrichtingen met het buitenland, in de ruimste zin.

Het eerste artikel wordt eenparig aangenomen.

Art. 2.

Rekening gehouden met de stemming over het amendement op artikel 1 en met de aanvullende uitleg van de Minister, worden de amendementen op artikel 2 (cfr *Stuk* n° 726/2) eenparig afgewezen.

Een lid constateert dat artikel 2 een wijziging brengt in artikel 13 van het koninklijk besluit n° 42 van 31 augustus 1939 en verwijst naar artikel 16 van datzelfde besluit. Hij wenst uitleg te krijgen over de strekking van bedoeld artikel 16.

Hem wordt geantwoord dat het hier gaat om het recht de beslissingen van de Raad van beheer van de Dienst te schorsen, recht dat mag worden uitgeoefend door de tegenwoordiger van een der toeziende Ministers.

Artikel 2 wordt eenparig aangenomen.

Or, les possibilités ouvertes par le présent projet de loi visent d'autres objectifs,

Dans le chapitre Ier, il s'agit de permettre la fourniture non seulement de biens d'équipement -- voire même de biens de consommation -- à des pays étrangers, en général, comprenant évidemment les pays en voie de développement, mais également de fournitures d'équipement qui ont une rentabilité directe.

Ces fournitures sont faites par le secteur privé et financées par le secteur privé ou semi-public. Pour leur réalisation, la couverture par l'Office national du ducroire des risques afférents aux crédits consentis est nécessaire.

L'objet des nouvelles dispositions est de substituer, pour certaines opérations de caractère spécial, la garantie immédiate de l'Etat à la garantie de bonne fin, plus lointaine qui existait déjà dans le statut de l'Office.

Le chapitre II ouvre au Ministre des Finances la possibilité, dans les limites d'un crédit budgétaire global - qui, dans la période expérimentale, restera modeste - d'apporter une aide financière à certains pays en voie de développement, par exemple dans le cadre de consortiums d'aide (Turquie, Grèce, Congo, etc.).

Si cette aide financière devait se réaliser sous la forme de fournitures ou de prestations belges, les institutions publiques de crédit existantes semblent être les mieux outillées pour procéder à la répartition de ces modestes crédits, suivant les instructions ministérielles.

Le Ministre des Finances ne négligera pas de prendre le soin de recueillir les informations et les avis de ses collègues intéressés.

Le Gouvernement ne peut, en conséquence, accepter les amendements proposés.

Plusieurs membres de la Commission partagent l'avis du Ministre. Ils estiment que le projet de loi constitue un simple élargissement de la compétence de l'Office national du ducroire et ne vise nullement à modifier le mécanisme de son fonctionnement.

Soumis au vote, l'amendement est repoussé à l'unanimité.

Un autre membre demande ce qu'il faut entendre par les termes «en faveur de l'étranger» repris au deuxième alinéa de l'article 1er.

Le Ministre répond qu'il s'agit des opérations avec l'étranger comprises dans le sens le plus large.

L'article premier est adopté à l'unanimité.

Art. 2.

Compte tenu du vote intervenu concernant l'amendement à l'article 1er et compte tenu des explications complémentaires du Ministre, les amendements à l'article 2 (voir *Doc.* n° 726/2) sont repoussés à l'unanimité.

Un membre constate que l'article 2 modifie l'article 13 de l'arrêté royal n° 42 du 31 août 1939 et se réfère à l'article 16 du même arrêté. Il désire être informé de la portée de cet article 16.

Il lui est répondu qu'il s'agit du droit de suspendre les décisions du Conseil d'administration de l'Office, droit qui peut être exercé par le représentant d'un des Ministres de tutelle.

L'article 2 est adopté à l'unanimité.

Art. 3.

In antwoord op een gestelde vraag wordt gepreciseerd dat het bedrag, gelijk aan het tiende deel van het geheel der door voorafneminq op een bijzonder krediet gestorte zakelijke waarborgen, inderdaad wordt berekend op de voet van de zakelijke waarborgen die werkelijk tijdens het dienstjaar verleend zijn, Ieder jaar gaat het dus wel degelijk om één tiende van de nieuwe waarborgen die in de loop van het jaar zijn verleend.

Artikel 3 wordt eenparig aangenomen.

Art., 4.

Artikel 4 wordt eenparig en zonder beraadslaging aangenomen

Art.5.

Het amendement op artikel 5 wordt eenparig afgewezen.

Na een vrij lange gedachtenwisseling constateert de Commissie dat de strekking van artikel 5 precies beantwoordt aan de letterlijke zin van de voorgestelde tekst. De leningen die de Minister van Financiën mag toestaan, zijn enerzijds leningen aan buitenlandse Staten en anderzijds leningen aan buitenlandse instellingen, die de waarborg hebben gekregen of van hun Regering of van hun centrale bank, of van een instelling die belast is met de uitvoering van het ontwikkelingsbeleid van een vreemde Staat.

Onder « instelling die de ontwikkelingspolitiek van een vreemde Staat ten uitvoer legt » moeten b.v. worden verstaan, de ontwikkelingsbanken, de ontwikkelingsinstellingen of enige andere gelijkaardige instelling die door een vreemde Staat zijn opgericht voor de tenuitvoerlegging van het beleid dat die Staat op het stuk van ontwikkeling voert.

Het bepaalde in artikel 5 staat de Minister van Financiën dus niet toe leningen aan Belgische instellingen te verstrekken. Dat artikel sluit echter niet de tussenkomst uit van Belgische maatschappijen die als exporteur optreden of door bemiddeling van in het buitenland gevestigde filialen handelen in het kader van de tenuitvoerlegging van het ontwikkelingsplan van een vreemde Staat. De laatste zin van artikel 5 voorziet trouwens uitdrukkelijk in soortgelijke tussenkomsten. Maar het toestaan aan een Belgische maatschappij van een lening die gebonden kan worden aan Belgische prestaties ten behoeve van het buitenland, zou zinloos zijn. Immers, zodra een Staat of een vreemde instelling in de vorm van Belgische prestaties de opbrengst van een door de Minister van Financiën toegestane lening geniet, is het maar logisch dat die Staat of die buitenlandse instelling de verbintens om de lening terug te betalen aangaat. De Belgische maatschappij die de prestaties uitvoert, wordt contant betaald, en zij hoeft dienvolgens geen schulden te maken t.o.v. de Belgische Staat.

Artikel 5 wordt eenparig aangenomen.

Art. 6.

Artikel 6 wordt eenparig en zonder beraadslaging aangenomen,

Art., 7.

Het amendement op artikel 7 (cfr *Stuk* n° 726/2) wordt eenparig afgewezen.

Artikel 7 wordt eenparig aangenomen.

Het ontwerp in zijn geheel alsook dit verslag worden eenparig aangenomen.

De Verslaggever,
J. DE STAERCKE.

De Voorzitter,
J. MERLOT.

Art.3.

En réponse à une question posée, il est précisé que le montant égal au dixième de la somme des garanties réelles versées par prélèvement sur le crédit spécial est bien calculé sur les garanties réelles effectivement octroyées au Cours de l'exercice. Il s'agira donc bien, chaque année, du dixième des nouvelles garanties octroyées pendant l'année..

L'article 3 est adopté à l'unanimité.

Art.4.

L'article 4 est adopté à l'unanimité sans discussion.

Art.5.

L'amendement à l'article 5 est repoussé à l'unanimité.

Après une assez longue discussion, la Commission constate que la portée de l'article 5 est exactement celle qui découle du sens littéral du texte proposé. Les prêts que le Ministre des Finances est autorisé à consentir sont, d'une part, des prêts à des états étrangers et d'autre part, des prêts à des organismes étrangers ayant obtenu la garantie soit du Gouvernement, soit de leur banque centrale, soit d'une institution qui exécute la politique de développement d'un état étranger.

Par « institution qui exécute la politique de développement d'un état étranger », il faut entendre, par exemple, les banques de développement, les organismes de développement ou toute autre institution similaire créés par un état étranger et chargés d'exécuter la politique de cet état dans le domaine du développement.

Le texte de l'article 5 ne permet donc pas au Ministre des Finances de consentir des prêts à des organismes belges. Toutefois, cet article n'exclut pas l'intervention de sociétés belges agissant à titre d'exportateurs ou par l'intermédiaire de filiales établies à l'étranger, dans le cadre de l'exécution du plan de développement d'un Etat étranger. La dernière phrase de l'article 5 prévoit d'ailleurs expressément de telles interventions. Mais l'octroi à une société belge d'un prêt qui serait lié à des prestations belges en faveur de l'étranger serait sans objet. En effet, dès l'instant où un Etat ou un organisme étranger bénéficie, sous la forme de prestations belges, du produit d'un prêt consenti par le Ministre des Finances, il est logique que ce soit cet Etat ou cet organisme étranger qui souscrive l'obligation de rembourser le prêt. La société belge qui effectue les prestations est payée comptant et n'a, dès lors, aucun besoin de s'endetter envers l'Etat belge.

L'article 5 est adopté à l'unanimité.

Art. 6.

L'article 6 est adopté à l'unanimité, sans discussion.

Art. 7.

L'amendement à l'article 7 (voir *Doc.* n° 726/2) est repoussé à l'unanimité.

L'article 7 est adopté à l'unanimité.

L'ensemble du projet ainsi que le présent rapport ont été adoptés à l'unanimité.

Le Rapporteur,
J. DE STAERCKE.

Le Président,
J. MERLOT,